

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای کربوبی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۰۱۱/۳۰ ص ۷

تاریخ ثبت: ۸۰۱۱/۲۲ عصر

اقدام کننده: دفتر شورای نگهبان

لایحه "چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه دریافتی از تولید کنندگان کالاها و ارایه دهندگان خدمات" که بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی در جلسه مورخ ۱۳۷۶/۱۱/۱۲ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

سید محمد خاتمی

رئیس جمهور

۲۰۸۵۵/ ۱۹۹

۱۳۸۰ / ۱۱ / ۱۹

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، کلیه وزارتخانه ها، سازمانها و مؤسسات دولتی، نهادهای انقلاب اسلامی، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیأت دولت.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به اینکه تعدد و تنوع بیش از حد عوارض و سایر وجوه دریافتی بابت تولید، صادرات و واردات کالاها و ارایه خدمات باعث بروز مشکلات فراوانی در امور اجرایی کشور گردیده است، لذا به منظور رفع این مشکلات و شفاف و ساده کردن مجموع عوارض دریافتی و کاستن از مراحل و مبادی دریافت و تسویه حساب آنها، لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می گردد.

"لایحه چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه دریافتی از تولید کنندگان کالاها و ارایه دهندگان خدمات"

ماده (۱) - از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، برقراری و دریافت هر گونه عوارض اعم از محلی و ملی و وجوه از تولید کنندگان کالاها و ارایه دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی و صادراتی تابع ضوابط و مقررات این قانون می باشد. مالیات، مابه التفاوت سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولید کنندگان، حق ثبت سفارش، حقوق گمرکی، سود بازرگانی، هزینه، کارمزد، جرایم قانونی و وجوهی که در ازای ارایه خدمات یا کالا دریافت می گردند، عوارض مذکور در قانون توزیع عادلانه آب و عوارضی که از کارگران خارجی دریافت می شود، از شمول این قانون مستثنا می باشند.

تبصره (۱) - منظور از عوارض محلی، عوارضی است که حوزه عمل و شمول آن کالاها و خدمات مصرفی در محدوده آن شهر، بخش و شهرک مربوط می باشد.

تبصره (۲) - منظور از عوارض ملی، عوارضی است که محدوده عمل آن و یا آثار اقتصادی مترتب بر آن فراتر از شهر، بخش یا شهرک خاص می باشد. عوارض بر تولیداتی که برای عرضه در سایر نقاط کشور یا واردات اختصاص می یابد و همچنین عوارض معادن و منابع و طرح های ملی از جمله عوارض ملی محسوب می شوند.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تبصره (۳) - تشخیص عوارض محلی از عوارض ملی به عهده هیأتی متشکل از وزیر کشور (رئیس هیأت)، وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور می باشد. دبیرخانه هیأت موضوع این تبصره در وزارت کشور مستقر خواهد شد.

ماده (۲) - کلیه قوانین و مقررات مربوط به دریافت عوارض و سایر وجوهی که تحت عناوین مختلف بر تولید کالاها و ارائه خدمات به نفع دستگاههای دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی برقرار شده است لغو می شود.

ماده (۳) - ماده (۱۵) قانون مقررات صادرات و واردات - مصوب ۱۳۷۲ - و همچنین کلیه قوانین و مقررات خاص و عام در مورد دریافت هر نوع عوارض از جمله عوارض شهرداری، عوارض تعاون، عوارض هلال احمر، عوارض آسفالت، عوارض هوایی، عوارض بندری و عوارض بهداشتی و سایر وجوهی که به هر عنوان در ارتباط با ورود و صدور کالا به استثنای مالیات، حق ثبت سفارش، مابه التفاوت سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولید کنندگان، حقوق گمرکی، سود بازرگانی، هزینه، کارمزد و جرایم توسط گمرک ایران وصول می گردد، لغو می شود. دولت مکلف است سود بازرگانی کالاها و خدمات را با عنایت به سیاست حمایت از تولیدات داخلی به نحوی برقرار نماید که کاهش درآمدهای حاصل از لغو قوانین و مقررات مذکور، جبران گردد.

تبصره - وضع هر گونه عوارض تحت هر عنوان و دریافت سایر وجوه برای ورود و صدور کالا ممنوع است.

ماده (۲) - کلیه عوارض موجود شهرداری ها و سایر وجوهی که تحت عناوین مختلف از تولید کنندگان کالاها و خدمات به نفع شهرداری ها وصول می شود، به استثنای عوارض محلی و عوارض موضوع قانون نوسازی و عمران شهری لغو می گردند.

تبصره - درآمدهایی که در قبایل خدمات خاص شهرداری ها دریافت می گردد از شمول این ماده مستثنا است.

ماده (۵) - برقراری و تغییر هر گونه عوارض محلی برای شوراهای اسلامی کشور و شهرداری ها و دهیاری ها و شهرک ها منحصرًا از مصرف کنندگان نهایی تولیدات و خدمات و در اجرای قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران - مصوب ۱۳۷۵ - و این قانون

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

و در چارچوب اهداف و سیاست های قوانین برنامه پنج ساله و سیاست ها و برنامه های کلی اقتصادی دولت ، مجاز می باشد.

تبصره (۱) - وضع عوارض جدید و افزایش تعرفه هر یک از عوارض موجود عطف به ماسبق نمی شود.

تبصره (۲) - وضع عوارض جدید و افزایش تعرفه هر یک از عوارض موجود می بایستی حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تصویب و برای آگاهی عموم اعلان گردد و از ابتدای سال بعد به مرحله اجرا گذاشته شود.

تبصره (۳) - افزایش میزان هر یک از عوارض نباید زودتر از یک سال از تاریخ برقراری آن صورت پذیرد.

ماده (۶) - برقراری هر گونه عوارض بر منابعی که مأخذ دریافت مالیات قرار دارند و سود سهام در شرکت ها و سود اوراق مشارکت دولتی و نیز برقراری عوارض به مصرف آب کشاورزی و برق و نفت و گاز و فرآورده های آنها و عوارض توأم با درآمدهای دولت و عوارض مضاعف در مجموعه مراحل تولید و توزیع و مصرف و عوارض متعدد بر واحدهای تولید و ارایه دهندگان خدمات ممنوع است.

ماده (۷) - نسبت عوارض محلی به بهای کالا و خدمات و درآمد ، حداکثر بر اساس نرخ است که سالانه به پیشنهاد وزارت کشور و تأیید هیأت موضوع تبصره (۳) ماده (۱) این قانون به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده (۸) - وصول عوارض شهر بر عهده شهرداری و عوارض روستا بر عهده دهیاری و عوارض شهرک بر عهده مسؤولان اجرایی شهرک مربوط می باشد.

ماده (۹) - دریافت عوارض و یا هر گونه وجه به نفع شوراهای اسلامی و یا شهرداری ها ، دهیاری ها و شهرک ها توسط وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی مستلزم وجود مجوز مجلس شورای اسلامی است.

ماده (۱۰) - مسؤولیت نظارت بر حسن اجرای احکام مندرج در این قانون در مورد دریافت عوارض محلی و اتخاذ ترتیبات لازم برای جلوگیری از دریافت مضاعف عوارض ، به عهده وزارت کشور می باشد.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ماده (۱۱) - کلیه اختیارات دولت و وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و شرکتهای دولتی و شهرداریها و استانداریها و شوراها از جمله شورای اقتصاد، شورای عالی هماهنگی ترابری و سایر شوراها و مراجع در خصوص برقراری عوارض از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون لغو می گردد.

ماده (۱۲) - به دولت اجازه داده می شود تا معادل درصد مجموع انواع عوارض و وجوه وصولی (به استثنای عوارض محلی) از هر یک از کالاها و خدمات نسبت به قیمت نهایی فروش آنها به مصرف کنندگان، در تاریخ تصویب این قانون، در مبادی تولید و فروش و ارایه خدمات را به عنوان مالیات بر مصرف با درج در صورت حساب فروش از خریداران آنها دریافت و به حساب درآمد عمومی واریز نماید.

تبصره (۱) - دریافت مالیات موضوع این ماده به طور مضاعف در مورد یک کالا ممنوع است. مالیات دریافتی بابت کالاهای تولیدی که همراه با سایر مواد و کالاها برای تولید کسالی دیگری مورد استفاده قرار می گیرد، به عنوان علی الحساب تلقی و از مالیات مربوط به کسالی تولیدی نهایی کسر می گردد.

تبصره (۲) - آیین نامه اجرایی و فهرست کالاها و خدمات موضوع این ماده و تبصره (۱) آن به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده (۱۳) - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مکلف است همه ساله اعتبارات لازم را با دریافت ممیزی وزارت کشور برای شهرداریها و سایر دستگاههایی که درآمدهای آنها به واسطه وضع این قانون کاهش می یابد، در لوابیح بودجه سالانه کشور منظور نماید.

ماده (۱۴) - مناطق آزاد تجاری - صنعتی از شمول احکام مقرر در این قانون مستثنا می باشند.

ماده (۱۵) - کلیه وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی نیز که شمول قوانین و مقررات بر آنها مستلزم ذکر نام است، مشمول احکام این قانون می باشد.

ماده (۱۶) - مقررات ماده (۲۱۷) قانون مالیاتهای مستقیم در مورد مالیاتها و عوارض موضوع این قانون نیز قابل اجرا است.

ماده (۱۷) - مالیاتهای موضوع این قانون طبق مقررات اجرایی قانون مالیاتهای مستقیم قابل وصول

است.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ماده (۱۸) - کلیه قوانین و مقررات خاص و عام از جمله قوانین و مقررات مربوط به وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی که شمول قوانین و مقررات بر آنها مستلزم ذکر نام است ، در موارد مغایر با این قانون ملغی الاثر می باشد.

ماده (۱۹) - این قانون از ابتدای سال ۱۳۸۱ لازم الاجرا است.

رئیس جمهور

وزیر امور اقتصادی و دارایی

وزیر کشور